

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku B. z siedzibą

w M. (Białoruś)

przy uczestnictwie "D." sp. z o.o. w W.

o stwierdzenie wykonalności orzeczenia zagranicznego sądu polubownego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 7 października 2014 r., sygn. akt I ACz 1625/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy
kwotę 120,- (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 października 2014 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił zażalenie uczestnika postępowania firmy „D.” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie z wniosku Otwartej Spółki Akcyjnej „B.” z siedzibą w M. (Białoruś) o stwierdzenie wykonalności orzeczenia zagranicznego sądu polubownego. Sąd pierwszej instancji stwierdził w punkcie pierwszym postanowienia wykonalność orzeczenia Międzynarodowego Sądu Arbitrażowego przy Białoruskiej Izbie Handlowo-Przemysłowej z dnia 1 marca 2012 r. poprzez nadanie mu klauzuli wykonalności - w zakresie pkt 333 oraz w punkcie drugim zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawcy zwrot kosztów postępowania. W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji stwierdził, że nie dopatrywał się żadnej okoliczności, która mogłaby skutkować oddaleniem wniosku, zwłaszcza związanej z naruszeniem porządku publicznego. Zwrócił także uwagę na zakres postępowania o uznanie wyroku sądu polubownego, w którym nie dokonuje się oceny zasadności roszczenia ani nie orzeka z punktu widzenia materialno - prawnego. W wyniku rozpoznania zażalenia Sąd Apelacyjny nie uznał za zasadne zarzutów uczestnika odnoszących się do naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów postępowania i prawa materialnego i z tej przyczyny oddalił zażalenie.

W skardze kasacyjnej „D.” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zarzuciła Sądowi Apelacyjnemu naruszenie w zaskarżonym postanowieniu przepisów prawa materialnego, tj. art. IV ust. 1 konwencji sporządzonej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r. o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych (dalej jako Konwencja Nowojorska) przez jego niezastosowanie; art. IV ust. 2 Konwencji Nowojorskiej przez jego niezastosowanie oraz art. V ust. 2 pkt b Konwencji Nowojorskiej przez jego niezastosowanie. Skarżący wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania, a następnie uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawca wniósł o jej nieprzyjmowanie do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na nie spełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został umotywowany przez wskazanie występowania w sprawie dwóch istotnych zagadnień prawnych. Pierwsze dotyczyło problemu prawa właściwego do oceny, czy przekład wyroku sądu polubownego spełnia wymaganie uwierzytelnienia przez tłumacza w rozumieniu art. IV ust. 2 Konwencji Nowojorskiej. Drugie zagadnienie sprowadza się do pytania o możliwość uznania sprzecznego i niekompletnego wyroku sądu polubownego oraz jego uzasadnienia za sprzeczne z porządkiem publicznym Rzeczypospolitej Polskiej (w myśl art. V ust. 2 Konwencji Nowojorskiej).

Należy stwierdzić, że żaden z przytoczonych problemów nie odpowiada wymaganiom stawianym przez przepisy procedury cywilnej oraz wykształcone na ich gruncie orzecznictwo i doktrynę uzasadnieniu wniosku (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), opartego na przesłankach z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Obie kwestie zostały wyjaśnione przez Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Zaznaczyć należy, że załączony wyrok i jego tłumaczenie nie były kwestionowane, co wyjaśnia wnioskodawca w odpowiedzi na skargę. W apelacji także nie znalazło się twierdzenie, że wyrok wydany przez Sąd Arbitrażowy na Białorusi był niezrozumiały, tylko podnoszone były inne kwestie, w tym mające świadczyć o naruszeniu porządku publicznego. Nie zostało również przekonująco wykazane, aby kwestie te budziły jakiegokolwiek zasadnicze wątpliwości, które wymagałyby wypowiedzi Sądu Najwyższego.

Powinno się także odnotować, że problem uznania danego orzeczenia - ze względu na sposób sformułowania jego sentencji i uzasadnienia - za mieszczące się w ramach klauzuli porządku publicznego, wymaga zawsze oceny *ad casum*. W ten sposób do kwestii tej odniósł się także Sąd Apelacyjny. W konsekwencji, problem ten z istoty rzeczy nie okazał się takim, który mógłby

w okolicznościach sprawy stanowić przedmiot istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówić przyjęcia skargi do rozpoznania, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.